

Skatteministeriet

11. november 2024
J.nr. 2024 - 7677

Til Folketinget – Sundhedsudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 36 af 21. oktober 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Brown (LA).

Rasmus Stoklund

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvad der gælder i forhold til moms, samt om og hvorledes en medarbejder bliver beskattet, hvis arbejdsgiveren som en del af en sundhedsforsikringsaftale tilbyder en ordning, hvor medarbejderen i eksempelvis tre måneder kan gå til én ugentlig personlig træningstime samt i perioden har gratis adgang til et fitnesscenter med henblik på forebyggelse af sygdom og arbejdsskader, inden der er opstået en skade? Og vil ministeren endvidere gøre rede for, om det har betydning, hvilken branche der er tale om, f.eks. kontorarbejdsplads, service eller virksomhed inden for byggeri- og anlæg?

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har fået oplyst af Skattestyrelsen:

”Skattestyrelsen har forstået spørgsmålet således, at der spørges til en situation, hvor arbejdsgiveren tegner en sundhedsforsikring og etablerer en samlet ordning, der skal styrke den generelle sundhed på arbejdspladsen.

Når en arbejdsgiver som en del af en sundhedsforsikringsaftale tilbyder en ordning til medarbejderne, hvor disse bl.a. får adgang til personlig træning mv., så anses ordningen momsmæssigt for at vedrøre aflønningen af virksomhedens medarbejdere. Virksomheden har derfor ingen momsfradragsret for eventuelle momsbelagte omkostninger til ordningen. Dette gælder, uanset om ordningen anvendes med henblik på forebyggelse af sygdom mv., og uanset hvilken branche der er tale om.

Arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse er som hovedregel skattepligtige for modtageren, jf. statsskatteloven § 4. Selv om den ansattes helbred og sundhed utvivlsomt er relevant for arbejdsevnen, er den ansattes generelle sundhedstilstand skatteretligt set et privat anliggende.

Der er dog en række undtagelser til hovedreglen om skattepligt, herunder arbejdsgiverbetalt behandling eller forebyggelse af arbejdsskader. Det fremgår af Den juridiske vejledning afsnit C.A.5.15.2, at ved forebyggelse af arbejdsskader skal der være en konkret arbejdsmæssig begrundelse for, at arbejdsgiveren betaler sundhedsudgiften, før det er skattefrit for medarbejderne. Der skal være tale om forebyggelse for at undgå konkrete arbejdsskader, hvilket fx kan være skader på bevægeapparatet, hvis der er tale om fysisk belastende arbejde, løft, skub osv.

Derimod er generelt sundhedsfremmende foranstaltninger, som fx løbe- eller styrketræning, ikke forebyggelse af arbejdsskader, selvom en sådan generel træning kan minimere det samlede antal af arbejdsskader.

Arbejdsgiverbetalt adgang til fitnesscenter vil sædvanligvis bestå af generelle sundhedsfremmende foranstaltninger såsom løbe- og styrketræning og vil i sådanne tilfælde være skattepligtig indkomst for medarbejderen. Det gør ikke en forskel, om arbejdsgiveren betaler udgiften direkte eller gennem en sundhedsforsikring.

Når der er tale om generelle sundhedsfremmende foranstaltninger, gør det heller ikke en forskel for skattepligten, hvilken branche der er tale om. Hvis der er tale om en mere specialiseret sundhedsbehandling mv., vil det afhænge af en konkret vurdering, om behandlingen er skattepligtig eller ej.

Der er i henhold til skatteforvaltningsloven § 21 mulighed for at anmode om et bindende svar fra skattemyndighederne om de skattemæssige konsekvenser ved en påtænkt eller en allerede gennemført disposition.

Afslutningsvis bemærkes, at sundhedsydelser, som ikke gives i form af en forsikring og ikke er en decideret behandling, kan være omfattet af bagatelgrænsen for mindre personalegoder. Se Den juridiske vejledning afsnit C.A.5.15.6

Adgang til et fitnesscenter er et eksempel på en sundhedsydelse, der kan være omfattet af bagatelgrænsen for mindre personalegoder. Adgangen til et fitnesscenter beskattes i så tilfælde kun, hvis den samlede værdi af dette gode og andre mindre personalegoder, herunder julegaver i form af naturalier fra en eller flere arbejdsgivere m.v., overstiger et grundbeløb på 1.300 kr. pr. år i 2024.”